

PATRIARHS ĀBRAHĀMS

Atkal no 1. Mozus grāmatas 22. nodaļas, sākot ar 15. pantu, un mēs ceram, ka runāsim tikai dažus mirkļus un sāksim dievkalpojumu. 1. Mozus grāmatas 22. nodaļa, sākot ar 15. pantu.

Tad Dieva eņģelis sauca uz Ābrahāmu otrreiz no debesīm

un sacīja: “Es esmu zvērējis, saka Tas Kungs, ka tāpēc, ka tu to esi darījis un neesi taupījis savu vienīgo dēlu,

Es tevi svētīdams svētīšu un vairodams vairošu tavu sēklu kā debesu zvaigznes, kā smiltis jūras malā.

Un tava sēkla iekaros sava ienaidnieka vārtus. Un tavā sēklā tiks svētītas visas zemes tautas, tāpēc ka tu esi paklausījis Manai balsij.”

2 Kāds apsolījums paklausības dēļ! Paklausība ir tas, ko Dievs vēlas. Reiz tika pateikts: “Paklausība ir labāka par upuri.” Paklausīt Tam Kungam ir labāk par jebkuru upuri, ko tu varētu pienest.

3 Šovakar mēs runājam par ievērojamu tēmu – *patriarhs Ābrahāms*, kurš tika nosaukts par “ticības tēvu”, jo Dievs deva viņam un viņa Sēklai apsolījumu mantot to zemi. Un tieši caur Ābrahāmu mēs, būdami miruši Kristū, kļūstam par Ābrahāma Sēklu, un esam mantinieki līdz ar Viņu saskaņā ar apsolījumu.

4 Un tā, Ābrahāms bija tikai parasts cilvēks, viņš nebija nekas īpašs. Cik nu mums zināms, Dievs viņu aicināja tikai tad, kad viņam bija septiņdesmit pieci gadi. Viņa sieva, kas bija viņa pusmāsa, tobrīd bija sešdesmit piecus gadus veca; viņi droši vien bija dzīvojuši kopā jau kopš pašas jaunības. Un viņa bija neauglīga, un viņiem nebija bērnu. Dievs aicināja viņu uz pilnīgu nošķiršanos, lai viņš nošķirtos no pārējās pasaules un no visas savas tautas, un no visiem saviem radiem. Viņam bija paredzēts paveikt kaut ko īpašu.

5 Un, kad Dievs sagaida, ka tu paveiksi kaut ko īpašu, Viņš pieprasa pilnīgu nošķiršanos no jebkādām šaubām. Tev ir jānonāk pie pilnīgas paklausības, lai paklausītu tam, ko Viņš saka. Dievs pieprasa to. Tu nevari to darīt citādāk. Un, lūk, Viņš vienmēr parāda piemēru, un tas bija Viņa piemērs par pilnīgu nošķiršanos no visas savas ģimenes, no visiem saviem radiem un tā tālāk, lai dzīvotu Dievam nošķirtu dzīvi.

6 Gadi gāja uz priekšu, nekas nenotika, bet Ābrahāms joprojām bija nelokāms. Viņš nezaudēja drosmi. “Viņš nekad nešaubījās par Dieva apsolījumu neticībā, bet bija stiprs, dodot Dievam godu.”

7 Gadu pēc gada, tam visam ejot uz priekšu, bez šaubām, bija daudzi kritiķi, kas sacīja viņam: “Ābrahām, tautu tēv, cik bērnu tev šobrīd ir?” Tas viņu neizšaubīja. Bez bērna, un Sārai jau bija pagājis tas dzīves laiks, kad var dzemdēt bērnus, protams, krietni pēc menopauzes, bet Ābrahāms tik un tā nemainīgi ticēja Dievam. Viņš gatavojās tā bērna dzimšanai, jo viņš zināja un bija pilnībā pārliecināts, ka Dievs nevar dot apsolījumu, kuram Viņš nebūtu pietiekami liels, lai to nodrošinātu.

8 Tāpat vajadzētu domāt Viņa sēklai [dzimumam]. Neskatoties uz to, cik nereāls tas izskatās, cik nedabiski tas izskatās dabiskajam prātam, tomēr Dievs nevar dot apsolījumu, kuru Viņš nav pietiekami liels izpildīt. Tam pašam mēs ticam arī šodien. Ikviens patiess Ābrahāma dzimums tic tam pašam. Nav svarīgi, kādi ir apstākļi, cik daudz zināšanu mēs esam uzkrājuši, cik daudzas lietas ir notikušas, cik nedabiski tas ir dabiskajam prātam, tas ir, cik muļķīgi tas šķiet dabiskajam prātam, tas pilnīgi neko nemaina. Ja Dievs tā pateica, tad tā arī ir. Un Ābrahāma dzimums stingri stāv uz TĀ SAKA TAS KUNGS. Tas izšķir jautājumu.

9 Mēs redzam, ka pagāja divdesmit pieci gadi, bērnu nebija. Un tomēr Dievs bija uzticams, lai turētu Savu apsolījumu Ābrahāmam, jo Ābrahāms ticēja Dievam. Uz skatuves parādījās mazais zēns, mazais Īzāks.

10 Pēc tam, kad uz skatuves bija parādījies mazais Īzāks, mēs ieraugām, ka Dievs viņam deva

dubultu pārbaudījumu. Viņš teica: “Šis bērns...” Jau tad, kad Ābrahāmam bija apmēram simt piecpadsmit vai simt divdesmit gadu. Viņš sacīja: “Es gribu, lai tu paņem šo savu vienīgo dēlu un aizved viņu augšā uz kalnu, ko Es tev parādīšu, un tur, uz tā kalna, pienes viņu kā upuri.” Citiem vārdiem sakot, iznīcināt visus pierādījumus, kas viņam bija, ka apsolījums tiks piepildīts. Tas nozīmēja aizvākt visas dabiskās lietas.

11 Un Ābrahāms sacīja: “Es saņēmu viņu kā no mirušajiem. Un es esmu pilnīgi pārliecināts, ka Viņš ir spējīgs augšāmcelt viņu no mirušajiem.”

12 Tie ir tie cilvēki šodien, Ābrahāma dzimums, jo Viņš augšāmcēla mūs no mirušajiem. Mēs bijām miruši grēkos un pārkāpumos. Un Viņš, kurš bija spējīgs mainīt manu prātu, mainīt manas domas, mainīt manu dabu, pilnībā mani izmainīt, Viņš var darīt, ko vien Viņš vēlas. Lai ko arī Viņš saka, es ticu, ka tā ir patiesība, un ikviens Ābrahāma dzimums tic tai pašai lietai.

13 Ābrahāms, nebūdam nepaklausīgs Dievam, paņēma to mazo zēnu. Un tajā rītā viņš sacīja kalpiem: “Jūs gaidiet šeit ar mūļiem. Es un mans dēls dosimies tur pielūgt, un viņš un es, mēs atgriezīsimies.” Ak, kā viņš to izdarīs? Kad viņš dodas uz kalna virsotni, lai atņemtu dzīvību savam paša dēlam, un tomēr viņš saka: “Tas zēns, tas puika, un es, mēs atgriezīsimies.” Viņš zināja, ka kaut kam bija jānotiek. Un viņš nezina, kā tieši Dievs to izdarīs; tā nebija viņa problēma. Viņš zināja, ka Dievs to apsolīja.

14 Tas ir viss, ko mums rūp zināt – Dievs to apsolīja! Kā tas notiks? Es nevaru jums pateikt. Bet tā pateica Dievs! Viņš sūtīs Jēzu Kristu, otro reizi, Viņš atnāks fiziskā veidolā. Viņš pieprasīs savējos. Būs tūkstoš gadi, tūkstošgadu valdīšana uz šīs zemes kopā ar Viņu, kopā ar izpirktajiem. Tieši to Viņš ir apsolījis, un mēs gaidām, kad pienāks tā stunda.

15 Viņš apsolīja dziedināt slimos, augšāmcelt mirušos, izdzīt ļaunos garus. Viņš apsolīja to darīt. Viņš ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi. Kā? Es nezinu. Viņš apsolīja to darīt! Mēs tam ticam; tas izšķir jautājumu. Kad cilvēks tic Dievam, viņš tic visam, ko Viņš saka.

16 Un tieši tādā veidā Ābrahāms ticēja Dievam. Tagad viņam tika prasīts iznīcināt visus pierādījumus tam, ka Viņa apsolījums tiks piepildīts, bet viņš bija pārliecināts, ka Dievs varēja to izdarīt.

17 Lūk, šo lielo apsolījumu Viņš deva ne tikai viņam, bet arī viņa dzimumam. Un, tā kā Ābrahāms bija uzticīgs un turēja Dieva Vārdu, ko Dievs bija viņam apsolījis, viņš arī zināja, ka Dievs var augšāmcelt šo zēnu. Un viņš netaupīja savu paša bērnu, bet Dievs...tā, protams, bija līdzība par to, kā Dievs atdeva Savu Dēlu; kad viņš nesa malku augšup kalnā un tā tālāk; kā Kristus vēlāk nesa Savu upurēšanas bluķi kalnā, kur Viņš tika sists krustā.

18 Mēs saprotam, ka, šādi rīkojoties, Dievam bija tik ļoti patīkami redzēt, ka Ābrahāms mīlēja Viņu vairāk par visu uz zemes, pat vairāk par savu vienīgo dēlu. Viņš mīlēja Viņu vairāk, nekā jebkurš varētu pateikt, jebkurš varētu izdarīt, viņš tomēr mīlēja Dievu pietiekami, lai ticētu Viņa Vārdam.

19 Viss Ābrahāma dzimums tic Dievam šādi. Viņi tic Dievam. Un mēs zinām, ka tas tik ļoti labpatika Dievam, ka Viņš sacīja sekojošo: “Tavs dzimums iekaros sava ienaidnieka vārtus. Tavs dzimums iekaros sava ienaidnieka vārtus.” Atcerieties, tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Ābrahāma dzimums tam tic. Ja tu esi īsts Ābrahāma dzimums, tad tā ticība, kāda Ābrahāmam bija uz Dievu, ir tevī. Un tu tici tam, ko Dievs ir pateicis; Dievs tur Savu apsolījumu.

20 Un Viņš pateica to, tagad atcerieties, Viņš deva šo apsolījumu Ābrahāmam tikai pēc tam, kad Viņš bija viņu pārbaudījis. Ābrahāma dzimumam vispirms ir jāiziet pārbaude, lai redzētu, vai viņi patiešām tic Vārdam. Atcerieties, vienīgais veids, kā viņš varēja turēt Dieva apsolījumu, bija tas, ka viņš ticēja Dieva apsolījumam, un viņš tika pārbaudīts, vai viņš tic tam vai nē.

21 Mēs visi esam pakļauti šai pārbaudei. Ābrahāma dzimums šodien ir pakļauts šai pārbaudei. Vai mēs pieņemsim Dieva Vārdu, vai arī pieņemsim to, ko par to saka cilvēks? Vai mēs ņemsim kādas organizācijas izveidotu ticības mācību un pieņemsim to, vai arī mēs pieņemsim to, ko ir teicis

Dievs? Ja Dieva Vārds ir pareizs, mēs ticam Dieva Vārdam, neskatoties uz to, kas ir jebkas cits. Mēs uzskatām, ka ikviena cilvēka vārds ir meli, bet Dieva Vārds ir patiesība. Īstens Ābrahāma dzimums [sēkla]! Bet, pirms tu vari kļūt par šo īsteno sēklu, tev ir jāiziet cauri pārbaudei, tāpat kā to izdarīja pats Ābrahāms. Viņš apsolīja to ne tikai Ābrahamam, bet arī, ka viņa dzimums iekaros ienaidnieku vārtus. Ak, vai!

22 Tikai aizdomājieties, tas patriarhs bija pilnīgi pārliecināts tajā, savā pārbaudījumā, ka Dieva Vārda apsolījums ir pareizs. Neskatoties uz to, kādi bija apstākļi, viņš joprojām ticēja, ka Vārds ir pareizs. Ābrahāms, tas lielais patriarhs, vispār nešaubījās ticībā, kad pienāca tas viņa pārbaudīšanas laiks. Viņš ticēja, ka Dievs ir spējīgs augšāmcelt viņu no miroņiem. Viņš ticēja tam, jo Dievs deva apsolījumu. Un, kad Dievs deva apsolījumu, ka viņš būs “tautu tēvs”, viņš ticēja, ka tas tā ir. Viņš nezināja, kā tas notiks. Kad tas mazulis piedzima, pēc tam, kad viņš bija uzticējies divdesmit piecus gadus, tad tika prasīts, lai tas bērns tiktu iznīcināts, bet viņš joprojām zināja, ka Dieva apsolījums ir patiess, un viņš atdeva savu dēlu.

23 Viņa dzimums, tā pati lieta! Dieva apsolījums ir zīmogs tiem, kas ir Ābrahāma dzimums. Apsolījums ir zīmogs, parakstīts pierādījums. Un, kad mēs ticam katram apsolītajam Vārdam, tad mums tiek dots zīmogs, lai apstiprinātu apsolījumu. Saprotiet, ja mēs...ja mēs, būdami Ābrahāma dzimums, mēs izejam cauri pārbaudīšanai, vai mēs ticēsim Bībelei vai nē; Bībele ir Dieva Vārds, jo tas ir Dievs. Un pēc tam, kad tu esi izgājis cauri tai pārbaudīšanai, lai ticētu...

24 Kad daži no viņiem saka: “Brīnumu dienas ir beigušās,” ja jūs tam piekrītat, tas ir pretrunā ar Vārdu.

25 Ja tu saki: “Šodien tu vairs nesaņem Svēto Garu. Nekā tāda nav. To saņēma tikai divpadsmit apustuļi.”

26 Vārds saka, ka Pēteris, sludinot to Vasarsvētku dienā, viņš sacīja: “Atgriezieties ikviens no grēkiem un tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, un visiem, kas ir tālu, cik vien Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.”

27 Tas ir tieši tas, ko tas nozīmē. Ja tu esi gatavs iziet pārbaudi, Dieva izšķirošo pārbaudi, un sekot šai receptei, es saku tev, tu ieraudzīsi, ka Dievs tur Savu Vārdu, ja tu tam ticēsi. Tā tas ir. Bet tev ir jāiziet tam cauri, jo tas ir tas zīmogs; kad tu spēsi to pieņemt, tad tu saņemsi apsolījumu. Jo tāda ir Dieva recepte, tas, kā mums būtu tas jādara, un tieši šādi mums tam ir jāseko, tieši tā, kā Viņš pateica. Lūk, tas nav tikai dažiem, bet “jebkuram”, jebkuram, kas tic, jebkuram, kas atgriežas no grēkiem, jebkuram, kas tic. Tas ir visām paaudzēm, visiem cilvēkiem, jebkuram, kas grib tam ticēt. Un ticība Dieva Vārdam aizved tevi pie šī apsolījuma. Tad un tikai tad tev var būt spēks iemantot apsolījuma zīmogu.

28 Un apsolījums, ko mēs saņemam, tas zīmogs, ir Svētā Gara kristība. Tā tas ir. Jo tas ir Dievs Gara formā, kad tu esi Viņa Vārds tevī, tad Viņš ienāk. Ja tu uzņem Vārdu sevī, Svētais Gars ir vienīgā lieta, kas var likt tam dzīvot, un tad tev ir tas apsolījums, ka tu iekarosi ikviena ienaidnieka vārtus, kas mēģina tev uzbrukt. Tā tas ir. Dievs apsolīja to, un tā tas ir.

29 Lūk, atcerieties, tu varēsi to izdarīt tad un tikai tad, kad būsi pārbaudīts ar Vārdu.

30 Ābrahāms tika pārbaudīts ar Vārdu. “Ābrahām, vai tu ticēsi, ka tev būs tas dēls?”
“Jā.”

31 Dēls uzradās. “Tagad iznīcīni viņu. Vai tu joprojām tici tam, Ābrahām?”

32 “Es joprojām tam ticu, jo Tu esi spējīgs augšāmcelt viņu no mirušajiem.”

33 Un pēc tam Viņš sacīja: “Lūk, tavs dzimums iekaros sava ienaidnieka vārtus.” Āmen! Pēc tam, kad atnāca pārbaude!

34 Tagad aplūkosit dažus no Ābrahāma dzimuma, no dabiskās sēklas. Šodien mēs esam garīgais dzimums. Bet izskatīsim, caur dabisko dzimumu, dažus no tiem, kas ticēja visam Dieva

apsolījumam un kas nekad nešau...[Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.]

35 Es teicu: “Starp citu, kāpēc lai kristīga meitene gribētu rādīt savu apakšveļu? Es to nesaprotu.”

36 Jūs esat piedzimušas no jauna, no Dieva, jums ir Svētā Gara skaistums, lai parādītu, kas jūs esat. Tu esi, tev ir tikums, kura nav tām, kurām ir tie amorālie svārki, tā tas ir, īsta Dieva sieviete, kas izceļas ar tikumu; viņi var smieties par tevi un saukt tevi par vecmodīgu; bet tev ir kaut kas tāds, kam viņi nevar pieskarties un ir to pazaudējuši, un vairs nekad nevarēs to atgūt. Tā tas ir. Tev ir tikums. Tieši to Dievs meklē, tikumu. Saprotat?

37 Bet pirmā lieta – ja tavā prātā ir kādas šaubas, nedari to vispār. Nenāciet uz lūgšanu rindu, ja jūsu prātā ir kādas šaubas. Nenāc, ja vien tu tam absolūti, neapšaubāmi netici; tavā prātā nedrīkst būt vispār nekādas viļņošanās, bet tikai tas, ka tu tiksi dziedināts; tad tu aiziesi no šīs platformas kā vesels cilvēks. Pareizi, ja tavā prātā nav pilnīgi nekādu šaubu. Tev ir jātic Dievam bez izlikšanās. Patiešām jātic!

38 Un Ābrahāma dzimums tic tam, jo tā pateica Vārds, un tieši tāpēc tam ticam mēs. Ne tāpēc, ka kāds ir kritizējis, ka to ir teicis kāds cits. Bet tāpēc, ka to pateica Dievs, un tas padara to par patiesību. Kad to saka Dievs, tas atrisina visus jautājumus. Viņš ir tas pēdējais vārds. Viņš ir tas galīgais. Kad Dievs kaut ko saka, tas visu atrisina. Nav nekā, kas var runāt pret to. “Ikviens cilvēka vārds ir meli, bet Mans ir patiesība.”

39 Un tā, izskatot dažus no šiem dzimumiem, aizdomāsimies. Mēs aizdomājamies par tiem ebreju jauniešiem, man tas ir šeit, domājot par to, par tiem ebreju jauniešiem pēc tam, kad viņi tika pārbaudīti ar tēla pielūgsmi. Lūk, jūs atceraties, ka ķēniņš sacīja: “Ikviens, kas nelieksies šī tēla priekšā, tiks iemests ugunīgā krāsnī.” Lūk, šie jaunieši ticēja, ka Dieva Vārds ir pareizs, ka viņiem nevajadzētu pielūgt nekādus tēlus, bet tad viņi nonāca līdz konfrontācijai, un viņi tika pārbaudīti, vai viņi to darīs vai nē.

40 Tai laikā visi pārējie tur esošie jaunieši to pieņēma un devās pielūgt, viņi izdarīja tā, kā pateica ķēniņš. Viņi piekrita tās dienas populārajai domāšanai, ka viņiem tā ir jādara.

41 Un, kad viņi tika pārbaudīti, vai viņi pielūgs tēlus un pārkāps Dieva Vārdu, viņi palika uzticīgi Vārdam. Neskatoties uz apstākļiem, viņi palika uzticīgi Vārdam. Un, kad viņi tika iemesti degošajā krāsnī, Dieva apsolījums piepildījās. Viņi iekaroja savu ienaidnieku vārtus. Un tur stāvēja ceturtais Cilvēks, kuram bija atslēga, kas atslēdza uguns karstumu, un tas nevarēja darīt neko citu, kā vien viņus atbrīvot. Āmen.

42 Kad vīrietis vai sieviete ir gatavi iziet pārbaudi, izšķirošo pārbaudi!

43 Redziet, viņiem bija jāiet tajā ugunī. Un tad, kad viņi to izdarīja, viņi atradās ugunī; bet vienīgais, kas notika, bija tas, ka šī ugunīgā pārbaude tikai atslēdza, atraisīja saites no viņu rokām.

43 Daudzas reizes Dievs ļauj, kad mūs pilnībā ir sasaistījusi šī pasaule, esam sasaistīti, Viņš ļauj, ka mūs piemeklē ugunīgas pārbaudes, kur mums ir jāpieņem lēmums. Un, kad mēs to darām, vienīgais, ko var izdarīt tā pārbaude, kad īsts Ābrahāma dzimums stāv lēmuma pieņemšanas krustcelēs un pieņem lēmumu kalpot Dievam, tā var tikai pārgriezt tās saites un atbrīvot mūs. Sātans var iedot tev kādu slimību. Viņš var iedot tev to un šito. Kā gan tu zini, vai tas nav Dievs, kas ir nostādījis tevi krustcelēs, lai redzētu, kādu lēmumu tu pieņemsi?

45 Viņi iekaroja uguns vārtus. Uguns nevarēja viņus sadedzināt. Uz viņiem nebija pat uguns smakas, jo viņi zināja, ka viņi ir Ābrahāma dzimums un viņi stāvēja par Dievu un Viņa Vārdu. Viņi ieņēma ienaidnieka vārtus, un uguns nevarēja viņus sadedzināt, jo viņi iekaroja tos vārtus.

46 Vēlāk tur bija kāds vīrs, kāds pravietis, kura vārds bija Daniēls. Viņam bija pārbaude, vai viņš kalpos vienam patiesajam Dievam vai nē. Un, kad pienāca tas laiks, vai viņš kalpos vienam patiesajam Dievam, vai arī pielūgs pagānu dievu, viņš atteicās to darīt; un viņš plaši atvēra slēģus un lūdza savu Dievu katru dienu. Un par to viņš tika arestēts saskaņā ar federālā likuma sodu un

tika iemests lauvu bedrē. Un tur viņam virsū nāca izsalkušu, rēcošu lauvu bars. Ko viņš darīja? Viņš iekaroja sava ienaidnieka vārtus. Lauvas nevarēja viņu apēst. Dievs atsūtīja uguns stabu, eņģeli, kas stāvēja starp viņu un lauvu.

47 Viņš iekaroja ienaidnieka vārtus, jo viņš tika pārbaudīts, vai viņš pielūgs vienu patieso Dievu, vai arī pielūgs duci pagānu dievu. Tā ka viņš izturēja pārbaudi, un viņš ieņēma ienaidnieka vārtus. Tā lauva pat pieskarties viņam nevarēja, jo Dievs bija ar viņu. Dieva apsolījums palika uzticīgs, jo viņš bija īstens Ābrahāma dzimums.

48 Mozus, ak, vēl viens izcils gadījums! Arī viņš tika pārbaudīts, lai redzētu to apsolījumu, ko Dievs viņam iedeva. "Es būšu ar tevi, kad tu iesi uz turieni." Un, kad viņš stāvēja savas dāvanas atdarinātāju priekšā, Janne un Jambre mēģināja nostāties un atdarināt tieši to, ko darīt bija pavēlēts Mozum. Un Dievs viņu bija aicinājis, un viņš zināja, ka viņš ir tas, kuram bija uzdots to darīt, un viņš tur nostājās un izdarīja brīnumu, kā viņam to bija pateicis darīt Dievs. Un tur nostājās tie atdarinātāji, lai darītu to pašu, bet Mozu tas neuztrauca. Viņš palika uzticīgs Dieva Vārdam, un viņš iekaroja ienaidnieka vārtus, āmen, jo viņš palika uzticīgs Dieva apsolījumam, lai kurš arī mēģināja to atdarināt.

49 Kāda mācība tā ir ikvienam kristietim! Kad jūs skatāties apkārt un redzat kādu liekuli, jums ir jāatceras, ka viņš mēģina atdarināt kaut ko īstenu. Bet tas nozīmē tikai to, ka ir tāds, kas ir īstens. Palieciet uzticīgi Dieva Vārdam! Neatkarīgi no tā, kas nāk vai iet, turiet Viņa apsolījumu. Jā, Daniēls palika uzticīgs Dieva Vārdam.

50 Neatkarīgi no tā, cik daudzi mēģināja viņu atdarināt, un visu ko citu, viņš palika uzticīgs. Un viņš nāca ar mērķi, lai izvestu Israēlu no Ēģiptes un ievestu viņus apsolītajā zemē. Un, kad pienāca laiks viņiem iziet no Ēģiptes un ieiet apsolītajā zemē, ceļā stāvēja Nāves jūra. Un viņš iekaroja ūdens vārtus, un tie plaši atvērās. Un ūdeņi atkāpās, un Mozus aizveda Israēlu tuksnesī uz kalnu, kur Dievs viņam bija uzdevis viņus aizvest. Āmen. Viņš iekaroja ienaidnieka vārtus.

51 Viņa tēvam Ābrahāmam bija dots tas apsolījums, ka viņa īstenais dzimums iekaros ienaidnieka vārtus. Un ūdens vārti bija aizvērti, un viņš nevarēja tikt cauri, bet tas bija pienākuma ceļš. Viņam bija jāaizved tie bērni uz to kalnu. To viņam pateica Dievs. Un tur ceļā stāvēja tie vārti, un viņš iekaroja ienaidnieka vārtus.

52 Nedaudz vēlāk Jozua, kad viņi nonāca Kadeš-Barneā, kas tajā laikā bija pasaules tiesas tronis, tur Israēls saņēma savu spriedumu. Mēs redzam, ka Jozua un Kālebs, un divpadsmit citi...jeb desmit citi. No katras cilts tika sūtīts pa vienam, lai izspiegotu to zemi, kura viņiem teju teju bija jāsaņem.

53 Bet, kad viņi ieraudzīja, kā tur stāv tie lielie giganti, desmit no viņiem jutās tik slikti, ka sacīja: "Mēs to nevaram ieņemt. Viņi ir pārāk lieli. Nu, paskatieties, kādi ir mūsu pretinieki." Un, kad viņi atgriezās, lai atnestu ziņojumu, viņi atnesa nelabu ziņojumu.

54 Kāpēc gan viņi atnesa nelabu ziņojumu, ja Dievs bija viņiem pateicis: "Es jums esmu devis to zemi, tā ir jūsu." Viņš pateica viņiem tur Ēģiptē: "Es esmu jums devis šo zemi, tā ir laba zeme, tur tek piens un medus."

55 Bet, kad viņi redzēja, ka pretinieki ir tik vareni, desmit no viņiem atgriezās un sacīja: "Mēs nevaram to izdarīt."

56 Bet Jozua bija tas, kurš mierināja cilvēkus un sacīja: "Mēs esam vairāk nekā spējīgi to ieņemt. Mēs esam vairāk nekā spējīgi!" Kāpēc? Jo viņš skatījās uz apsolījumu. Viņš bija īstena Ābrahāma sēkla. Neskatoties uz to, kādi bija pretinieki: "Mēs varam iekarot šos vārtus, jo Dievs mums šo zemi apsolīja." Un viņš iekaroja tos vārtus.

57 Vēlāk, kad viņš atveda Israēla bērnus pie tās upes. Tur bija tā lielā upe, pārplūdusi, aprīļa mēnesī. Jordāna gāja lejup no kalniem, un tā bija izplūdusi pār līdzenumiem. Tas šķita sliktākais laiks gadā, lai tur atrastos. Un tomēr viņš bija Ābrahāma dzimums. Viņš zināja, ka viņam ir apsolījums un viņš atradās pienākumu postenī. Dievs iedeva viņam vīziju, kā to izdarīt, un viņš

iekaroja upes vārtus. Kad vārti plaši atvērās, ūdens atkāpās tur kalnos. Un Jozua un Israēls ieņēma ienaidnieka vārtus un pārgāja pāri uz apsolīto zemi, jo tā viņiem pateica darīt Dievs. Īstenā Ābrahāma sēkla!

58 Brāļi un māsas, kad viņš tur ieradās, Jērikai apkārt slējās mūris, tik augsts, ka pa tā augšu varēja braukt trīs kaujas rati. Kā gan šie izraēlieši ar patapinātajiem zobeniem, ko viņi bija paņēmuši, un ar visu pārējo, ar nūjām un akmeņiem, kā viņi grasījās tur iekļūt? Bet viņš joprojām bija Ābrahāma dzimums. Dievs iedeva viņam vīziju, pateica viņam, kā to izdarīt, sacīja: “Pūtiēt bazūni.” Āmen. Tieši tā. “Kliedziet, maršējiet uz to mūri, vārti kritīs jūsu priekšā.” Āmen! Viņš bija Ābrahāma karaliskā sēkla. Viņš bija īstens Dieva ticīgais. “Tie vārti kritīs jūsu priekšā. Vienkārši kliedziet un pūtiēt bazūni. Tas ir viss, kas jums ir jādara.” Un kas notika? Tie vārti krita, un Jozua ieņēma pilsētu.

59 Nedaudz vēlāk, pēc tam mēs ieraugām, ka ienaidnieks bija sakauts un bēga prom, un viņš pat apturēja sauli tās kustībā. Kā es vienrīt runāju par tēmu *Paradokss*; viņš apturēja sauli, līdz viņš iekaroja sava ienaidnieka vārtus. Āmen. Viņš zināja, ka, ja tas ienaidnieks atkal sapulcēsies kopā... Viņi bija izkaisīti, un saule jau gāja lejup, un amorieši, un amalekieši, un pārējie bija viscaur izkaisīti – ja tie atkal sapulcētos un sanāktu kopā, tad viņam būtu bijis ļoti grūti tos atkal sakaut. Un bija tikai viena lieta, kas viņam traucēja, un tas bija laiks, un viņš apturēja laiku. Āmen! Āmen! Bija viena lieta, kas traucēja viņam iegūt apsolījumu, tā bija saule, viņam ceļā stāvēja pati daba, un viņš apturēja dabu. Kāpēc? Viņš bija Ābrahāma dzimums. Viņš ticēja Dieva apsolījumam. Viņš apturēja to un iekaroja tos vārtus. Tieši tā.

60 Šie varenie vīri, viņi visi bija varenie vīri. Bet ziniet, kad viņi, kad ikviens no viņiem nonāca pie nāves vārtiem, viņi visi nomira. Ikvienam no viņiem bija jāmirst. Jo viņi bija diženi vīri: “Viņi aizvēra lauvu mutes un izglābās no uguns un no zobena asmens,” un tā tālāk, kā mums teikts Ebrejiem 11. nodaļā. Un viņi iekaroja ienaidnieka vārtus, visus, izņemot vienu ienaidnieku, un tā bija nāve. Nāve aprija viņus visus.

61 Tad kādu dienu atnāca Ābrahāma karaliskais dzimums Jēzus Kristus, Dieva Dēls; Ābrahāma dzimums, caur ticību. Nevis caur Īzāku, dabisko dzimumu; viņi izdarīja savu daļu. Bet šeit nāca Tas, kurš nebija dzimis dabiskā veidā. Šeit nāca Tas, kurš nenāca caur dzimumtieksmi. Šeit nāca Tas, kurš piedzima no jaunavas. Dieva Dēls, Ābrahāma sēkla, kāds liels Cilvēks tas bija! Visi pārējie bija dzimuši caur dabisku piedzimšanu. Šis Cilvēks piedzima no jaunavas. Ko Viņš darīja, kad Viņš bija uz zemes? Viņš uzvarēja visus sātana sūtītos ienaidniekus. Viņš uzvarēja visu.

62 Ko Viņš izdarīja? Viņš izgāja un Viņš uzvarēja slimību. Apkārt Viņam nevarēja uzturēties neviena slimība; lai arī kāda bija slimība, Viņš to uzvarēja. Ko Viņš darīja pēc tam, kad bija to uzvarējis? Viņš iedeva mums atslēgas, āmen, sacīdams: “Ko jūs sasiesiet uz zemes, Es sasiešu debesīs.” Ak! Āmen! Tas ir Ābrahāma karaliskais dzimums, Viņa apsolījums. Svētais Gars mūsos šodien, ar atslēgām, lai pielietotu to uz slimībām. Viņš uzvarēja slimības. Slimība nevar nostāvēt Viņa klātbūtnē. Un Viņš teica, ka Viņš iedeva mums atslēgas, lai darītu to pašu, lai uzvarētu slimības. “Ko jūs sasiesiet uz zemes, Es sasiešu debesīs.”

63 Arī kārdinājumu; Viņš tika kārdināts itin visā tāpat kā mēs. Ko Viņš izdarīja? Viņš to uzvarēja. Un ko Viņš pateica mums: “Stājieties pretī velnam, un viņš bēgs no jums.” Viņš uzvarēja slimību mūsu dēļ. Viņš uzvarēja kārdinājumu mūsu dēļ, uzlauza tos vārtus; atņēma tam kārdinātajam atslēgu un nodeva to rokās ticīgajam, Ābrahāma dzimumam, un teica: “Ja viņš tevi kārdina, stājies viņam pretī, un viņš bēgs no tevis.” Ak vai! Stājieties viņam pretī!

64 Viņš uzvarēja gan nāvi, gan elli. Viņš augšāmcēlās trešajā dienā sacīdams: “Es esmu uzvarējis. Un, tā kā Es dzīvoju, arī jūs dzīvosiet.” Ak, kāds apsolījums! Tas ir Ābrahāma dzimumam. Viņš uzvarēja kapu, augšāmcēlās trešajā dienā mūsu taisnošanai. Kad Viņš augšāmcēlās, Viņš bija mūsu taisnošana. Ko tas nozīmē mums? Viņš uzvarēja slimību. Viņš uzvarēja nāvi. Viņš uzvarēja elli. Viņš uzvarēja kapu. Viņš uzvarēja kārdinājumu. Ak!

65 “Tagad mēs esam vairāk nekā uzvarētāji caur Viņu, kas mūs mīlēja un atdeva par mums

Savu dzīvību,” būdams Ābrahāma karaliskais dzimums. Ar to pašu Dieva Garu mūsos, kas bija Viņā, mēs esam vairāk nekā uzvarētāji. Ikviens vārti priekš mums ir uzvarēti. Vienīgais, kas mums ir jādara, ir tie jāieņem. Tie jau ir uzvarēti. Slimība ir uzvarēta. Nāve ir uzvarēta. Elle ir uzvarēta. Kaps ir uzvarēts. Viss ir uzvarēts, un mūsu rokās ir atslēgas, caur Viņa žēlastību. Vai tu baidies iebāzt tās slēdzenē un pateikt: “Es nāku Jēzus Kristus Vārdā?” “Prasiet Tēvam jebko Manā Vārdā.” Es Viņu mīlu.

66 Jau ir pagājuši divi tūkstoši gadu, divi tūkstoši gadu, bet Viņš joprojām ir šeit, starp mums, tas varenais Uzvarētājs, kas pārplēsa priekškaru uz pusēm, kas paņēma uz Sevis katru slimību, katru kaiti, visu, un aiznesa uz krustu mūsu vājumu un mūsu slimības, un mūsu kaites un triumfēja pār tām, un augšāmcēlās mūsu attaisnošanai, un ir joprojām dzīvs pēc diviem tūkstošiem gadu, lai izpaustu Sevi kā dzīvu Jēzu Kristu starp karalisko Ābrahāma dzimumu, kas ir visu lietu mantinieki. Ak vai! Tie, kas iziet cauri pārbaudei, Vārda apsolījums! Ja tu vari ticēt Vārdam, tad arī tu esi Ābrahāma dzimums. Lūk, kā jūs pie tā nonākat.

67 Ja tu nespēj iziet Vārda pārbaudi, ja tu šaubies par to, esi mazliet aizdomīgs par to, īsti nespēj tam noticēt vai ir vēl kaut kas, tad nemaz nenāc uz lūgšanu rindu. Es pat netērētu savu laiku pie altāra, kamēr nespētu iegūt pietiekamu žēlastību, lai saprastu, ka Dieva Vārds ir paties.

68 Bet, kad tu reiz izlauzies cauri tam neticības priekškaram, tad tavās rokās ir nāves, elles, kapa atslēgas, jo tev ir Uzvarētājs, kurš uzvarēja priekš tevis. Tad tev ir Ebrejiem 13:8, kas saka mums: “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Kā mēs varam to izdarīt?

69 Šodien cilvēki saka: “Ak, nu, es jums pateikšu, ka Viņš ir, kaut kādā ziņā, Viņš ir.”

“Viņš ir tāds pats,” saka Bībele.

“Ak, nu, šodien Viņš vairs nedara tā, kā Viņš darīja.”

70 Mēs to redzam tieši tagad, kad mēs redzam Viņa Vārdu apstiprinātu. Ko tas dara? Tas atkal iemet To atpakaļ viņu rokās. Amen.

71 Patiesais Ābrahāma dzimums tam tic. Viņi to zina. Un šovakar Viņš ir šeit, tāpat kā Viņš satika Ābrahāmu tur Lata dienās un izdarīja to brīnumu, kad Viņš pateica Sārai, ko viņa pateica aiz Viņa muguras. Jēzus apsoliņa, ka Ābrahāma karaliskais dzimums, ka draudze redzēs to pašu lietu tieši pirms Viņa atnākšanas. Kas tas ir? Tam ir jānotiek. Dievs to apsoliņa. Jēzus Kristus to apstiprināja un pateica, ka tas notiks, un te nu mēs esam pēc diviem tūkstošiem gadu, mēs joprojām redzam Viņu mūsu vidū, to vareno Uzvarētāju! Viņš uzvarēja nāvi, elli, kapu, visu mānticības; paņēma Vārdu...?...viņai. Jā.

72 Viņš teica: “Ja jūs paliekat Manī un Mani Vārdi paliek jūsos, tad prasiet, ko vēlaties, un jums tiks dots.” Kas tas bija? Vārds, Kristus, tas, kas ir tavā sirdī. “Ja jūs paliekat Manī, Mani Vārdi paliek jūsos, tad jūs esat uzvarējuši visu, jo Es uzvarēju to priekš jums. Ja jūs paliekat Manī, ja jūs varat Mani saprast, ja jūs varat palikt Manī. Kas Man tic, tas Mani pieņem; ne tikai izliekas, bet var pieņemt. Kas dzird Manus Vārdus, saprot Manus Vārdus un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība; un tas neieies kārdināšanā jeb nosodījumā, bet ir pārgājis no nāves dzīvībā.” Te nu Viņš ir, tas varenais Uzvarētājs!

73 Te nu Viņš ir šodien, tas pats vakar un šodien, un mūžīgi. Te nu Viņš darbojas Ābrahāma dzimuma priekšā, kas ir izsaukts no Bābeles, izsaukts no Sodomas, izsaukts no pasaules un nošķirts, pilnīgi precīzi parādot Savu apsolījumu. Pēc diviem tūkstošiem gadu šovakar Viņš stāv šeit mūsu vidū, tas varenais Uzvarētājs, Dieva Vārds, kurš spēj izšķirt domas un nodomus, kas ir sirdī. Kas tas ir? “Tavs dzimums ieņems sava ienaidnieka vārtus.” Kas tas ir? Tas ir tas Ābrahāma dzimums, karaliskā sēkla, ticot Vārdam. Un Vārds ir...Vārds ir Dievs.

74 Tagad, kad mēs to redzam, mēs varam iesaukties kopā ar viņiem, kā tas dzejnieks senatnē:

*Dzīvodams Viņš mani mīlēja; mirdams Viņš mani izglāba,
Apglabāts Viņš manus grēkus paņēma;*

Augšāmceldamies Viņš uz visiem laikiem mani taisnoja.

Viendien Viņš atnāks, ak, godpilnā diena!

75 Kāds pateica: “Puis, tu paliec vecs.” Es tur neko nevaru izdarīt.

76 Kopš es dzīvoju, kopš es vēl biju zēns, mans vienīgais sasniegums, kāds man ir bijis, ir redzēt Jēzus Kristus atnākšanu. Šim mērķim es atdevu savu dzīvi. Es joprojām stāvu aiz kanceles kā vecs vīrs, es ticu tam pašam stāstam, un pats lielākais, ko es varu iedomāties, ir redzēt Jēzu Kristu nākam no debesīm, lai uzņemtu Savējos. Dievs, tad mans... Nav brīnums, ka mēs varam dziedāt:

Pasludiniet Jēzus Vārda spēku!

Lai eņģeļi pie zemes krīt;

Karalisko diadēmu nesiet

Un par visu Kungu Viņu kronējiet!

77 Kāpēc? Viņš ir tas varenais Uzvarētājs. Ja jūs esat Viņā, jūs esat Vārdā. Viņš teica: “Ja jūs paliekat Manī, tad prasiet, ko vien vēlaties.” “Ko vien vēlaties,” jo visi vārti jau ir uzvarēti. Tad mēs varam sacīt:

Jo katrs apsolījums šajā Grāmatā ir mans,

Katra nodaļa un pants, un rindiņa.

Šim Dievišķajam Vārdam uzticos,

Jo katrs apsolījums šajā Grāmatā ir mans.

78 Draugi, vai jūs saprotat, ko tas nozīmē? Katrs apsolījums, ko Dievs deva Ābrahāmam, katrs apsolījums, kas tika izteikts caur praviešiem, katrs apsolījums, ko Jēzus Kristus apsolīja šai dienai, Viņš ir šeit, lai to apstiprinātu un parādītu, ka Viņš dzīvo mūžīgi. “Tavs dzimums ieņems ienaidnieku vārtus.”

79 Kad beidzot pienāk nāves stunda... Jūs teiksiet: “Kā tad ar to?” Tev joprojām ir tas Īpašums, par kuru Pāvils teica: “Ak, kaps, kur ir tava uzvara? Ak, nāve, kur ir tavs dzelonis? Bet pateicība Dievam, kurš dod mums uzvaru caur to vareno Uzvarētāju, Jēzu Kristu.” Ak!

Lai eņģeļi pie zemes krīt;

Karalisko diadēmu nesiet

Un par visu Kungu Viņu kronējiet!

80 Šovakar, pēc diviem tūkstošiem gadu mēs joprojām stāvam, lai redzētu Viņu, vareno Uzvarētāju, kurš pārplēsa priekškaru, kas atdalīja mūs no visiem Dieva apsolījumiem, un Viņā mēs esam vairāk nekā uzvarētāji.

Lūgšim.

81 Debesu Tēvs, kad mēs stāvam šeit šovakar, klātesot Svētajam Garam, šai varenajai Jēzus Kristus Personai Gara veidā, par kuru bija apsolīts, ka tas nonāks uz Ābrahāma dzimumu, karalisko dzimumu, mēs lūdzam, ak, Dievs, ja šeit ir kāds vīrietis vai sieviete, zēns vai meitene, kas Tevi nepazīst, kam ir šaubas un sarūgtinājums viņu prātā par Dieva Vārdu, vai tā ir patiesība vai nav, ak, varenais Dievs, kurš esi devis apsolījumu, atnāc šovakar! Ir viens liels apsolījums, ko Tu esi devis, Kungs; Tu esi spējīgs piepildīt šo apsolījumu, Tu teici: “Kas Man tic, tas tos darbus, ko Es daru, arī darīs; lielākus par tiem viņš darīs, jo Es aizeju pie Tēva.” Tēvs Dievs, mēs lūdzam, lai Tu apstiprini Savu Vārdu.

82 Šovakar šeit ir daudz Ābrahāma bērnu, kuri ir slimi. Ak, velns viņus ir ieslodzījis, viņi ir ieskundēti iekšā; un atslēga ir pagriezta, un saka: “Nu tev jāmirst, tev ir sirds slimība. Tev ir *tas, tas* vai *šitas*, un tev jāmirst.”

83 Ak, Dievs, lai šovakar atskan jubilejas Evaņģēlija bazūne, lai ikviens vergs var kļūt brīvs! Jēzus Kristus ir uzvarējis šos vārtus. Mēs turam tās atslēgas savās rokās. Ak! “Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus. Ja jūs lūgsiet jebko Tēvam Manā Vārdā, Es to darīšu. Kas Man tic, tos darbus, ko Es

daru, arī viņš darīs. Dieva Vārds ir asāks un darbīgāks par divpusēji griezīgu zobenu, tas pāršķeļ un atdala līdz smadzenēm, un spēj pat izšķirt tās domas, kas ir sirdī.”

84 “Un, kā bija Noasa dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā, jo viņi ēda, dzēra, precējās, devās laulībā; bija lielas celtniecības programmas.” Un mēs vērojam pasauli: “Būs zīmes, šausmu parādības debesīs (tie ir lidojošie šķīvji), zemestrīces dažādās vietās, jūra kauks (milzīgi viļņi), cilvēku sirdis pamirs (bailes), tautas būs neziņā, sarežģīti laiki.”

85 “Un, kā tas bija Lata dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.” Ak, Dievs, atnāc šovakar un izpildi Savu Vārdu, atnāc šovakar un pagodini Ābrahāma bērnu ticību. Mēs prasām to caur Jēzus Kristus Vārdu. Āmen.

86 Lai Tas Kungs jūs bagātīgi svētī. Šoreiz es neaicināšu pie altāra. Es atstāšu to jūsu ziņā. Es domāju, ka daudzos gadījumos aicinājumi pie altāra... Es tiem ticu. “Bet visi, kas to pieņēma, tika kristīti.” Lūk, kā tas ir: “Visi, kas Viņu pieņēma.” Mēs lūgsim par slimajiem.

87 Es varētu šeit runāt visu nakti. Jūs esat ļoti jauki klausītāji. Bet tas, ko saku es, ir tikai cilvēka teiktais; bet, ja es saku Viņa Vārdus, tad tie nav mani vārdi, tie ir Viņa Vārdi. Ja es kaut ko saku, bet Dievs to neatbalsta, tad tie bija mani vārdi. Ja es saku Viņa Vārdu un Viņš to atbalsta, tad kurš gan būs tas grēcīgais vīrietis vai sieviete, zēns vai meitene, kas dosies prom un pateiks, ka tas tā nav?

88 Jēzus teica...kad Viņš darīja tās lietas, viņi sacīja: “Tas Cilvēks ir zīlnieks, Viņš ir velns!” Zīlnieks, ikviens zina, ka zīlēšana ir no velna. Viņi teica: “Viņš ir zīlnieks.” Bet vai jūs esat redzējuši, ka zīlnieks sludinātu Evaņģēliju? Vai jūs esat redzējuši, ka zīlnieks izdzen ļaunos garus? Nē, protams, viņi to nedara.

89 Viņš sacīja: “Tagad Es, Cilvēka Dēls, jums to piedošu. Bet, kad atnāks Svētais Gars, tad runāt pret Viņu jums netiks piedots ne šajā pasaulē, ne nākamajā, jo tā ir Dieva darbu saukšana par nešķīstu garu.”

90 Lai Dievs šovakar ir mums žēlīgs, un es lūdzu, lai Dievs nonāk un apstiprina šo Vārdu jūsu priekšā.

91 Brāli, māsa, šī ir mana dvēsele. Man ir jātiekas ar Dievu. Es esmu atbildīgs par to, ko es jums saku. Dievs prasīs no manis atbildību par to. Tā tas ir. Kāds labums man būtu stāvēt šeit un teikt šīs lietas, ja es zinātu, ka nosodu savu dvēseli uz elli?

92 “Ir ceļš, kas cilvēkam šķiet pareizs, bet tā gals ir nāves ceļi.” Dievam nav vajadzīgs nekāds izskaidrotājs. Kā es jau esmu sacījis, Viņš pats izskaidro Savu Vārdu.

93 “Ābrahāma dzimums iemantos ienaidnieka vārtus.” Vai jūs tam ticat?

94 Ja es varētu jūs dziedināt, es to darītu. Kristus jūs jau ir dziedinājis. Vienīgā lieta, jūsu rokās ir atslēga. Tā atslēga ir jūsu ticība, lai to satvertu. Atslēdziet to šovakar, vai jūs to darīsiet? Kad Viņš atnāk mūsu vidū, tas varenais Uzvarētājs, kas uzvarēja ikvienu slimību, atnāk šurp un parāda jums, ka Viņš to jau ir izdarījis, jo Viņš joprojām ir Vārds. “Un Vārds izšķir domas, kas ir sirdī.”

95 Kura lūgšanu kartīte? B, tā līdz... No kuras mēs sākam tovakar? [Kāds saka: “No pirmās.”-Tulk.] Sāksim no piecdesmitās. Kam ir lūgšanu kartīte B piecdesmit? Paceliet savu roku. Lūgšanu kartīte B. Tovakar mēs sākam no pirmās, lūk, šovakar mēs sāksim no piecdesmitās.

96 Kam ir B, B piecdesmit? Paceliet roku. Lūgšanu kartīte B piecdesmit. Vai gribat teikt, ka tās šeit nav? Vai jums tā ir? Labi, B piecdesmit. B piecdesmit viens, kam tas ir? B piecdesmit viens, labi. B piecdesmit divi, kam ir B piecdesmit divi? Labi, jums tas ir. B piecdesmit trīs, piecdesmit četri, nāciet šurp. Piecdesmit četri, piecdesmit pieci.

97 Mans dēls atnāk šurp, pirms ierodos es, un samaisa kartiņu kaudzīti. Un vai redzat, kur tās ir – viena šeit un viena tur? Viņi nezina. Tu vari atnākt no šīs te rindas un iegūt pirmo, nākamais dabūs desmito, cits dabūs divdesmit piekto. Mēs nezinām, kur tās ir, bet kaut kur tās ir.

98 Nu, cik daudz mēs esam izsaukuši? Piecus, četrus? B piecdesmit. Tas bija B piecdesmit, vai ne? [Kāds saka: "Jā."-Tulk.] B piecdesmit līdz piecdesmit pieci. Piecdesmit seši, piecdesmit septiņi, piecdesmit astoņi, piecdesmit deviņi, sešdesmit. Tagad paskatīsimies, viens, divi... Izskaiti viņus, Billij, un mēs... Sešdesmit, septiņdesmit, lai viņi sākumā pieceļas, lūdzu. B piecdesmit līdz septiņdesmit, septiņdesmit pieci. Saskaiti viņus, brāli Roj, lūdzu, kamēr es runāju ar klausītājiem.

99 Cik daudziem no jums, kad jūs skatāties uz šejieni, nav lūgšanu kartītes?

100 Atcerieties, Jēzus teica: "Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsit." Vai tā ir taisnība? Tā ir taisnība. Vai jūs tam ticat? Tā teica Ābrahāma dzimums.

101 Bībelē ir teikts, ka: "Viņš ir Augstais Priesteris." Vēstule Ebrejiem 4.: "Viņš ir Augstais Priesteris, kas spēj just līdzī mūsu vajībām." Vai jūs tam ticat? Ja Viņš ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi, kā tad Viņš to darītu?

102 Bībelē bija kāda sieviete...kamēr jūs pievēršat uzmanību tam, ko es saku. Bībelē bija kāda sieviete, varbūt viņai nebija lūgšanu kartītes, bet viņa sacīja savā sirdī: "Ja vien es varētu pieskarties tam Cilvēkam, es ticu Viņam." Viņa bija iztērējusi visu, kas viņai bija, ārst...pie ārstiem. Viņi nevarēja viņai palīdzēt. Viņas slimība bija pārāk nopietna. Viņi nevarēja viņai palīdzēt. Bet viņa ticēja, ka Dievs viņai palīdzēs. Un viņa piekāpās Viņa drēbju apakšmalai.

103 Un Viņš sacīja: "Es manu, ka no Manis ir izgājis spēks." Vai pareizi?

104 Vai jūs ticat, ka šovakar Viņš ir tāds pats? Vai jūs ticat, ka Viņš ir šeit? Cik daudzi tic, ka Viņš ir augšāmcēlies no mironiem? Un tā, kā jūs varat pierādīt, ka Viņš augšāmcēlās no mironiem?

105 Ne tik sen pie manis atnāca kāds slavens baptists, un viņš teica: "Brāli Branham, reiz mani sakāva...sakāva kāds muhamedānis, kurš man to pateica. Viņš teica: 'Ja Viņš ir augšāmcēlies, tad Viņš apsolīja, ka Viņš darīs tās pašas lietas. Paskatīsimies, kā Viņš to dara.'" Saprotiet, viņi domā, ka Viņš to nedarīja.

106 Bet mēs patiešām ticam, ka Viņš to dara. Mēs ticam, ka Viņš ir augšāmcēlies no mirušajiem. Nav nevienas citas reliģijas visā pasaulē, kas varētu pierādīt, ka tās dibinātājs ir dzīvs, tikai kristietība. Un vienīgais veids, kā Dievs to var apstiprināt, ir caur tiem, kas tam tic, jo tas ir vienīgais veids, kā Dievs īsteno Savus Vārdus; tie ir tie, kas tam tic.

107 Tagad, kamēr viņi nostāda šo te mazo lūgšanu rindu; es nezinu, cik daudzus mēs paņemsim. Es gribu, lai katrs no jums paliek savā vietā, paliek savā sēdvietā, nekustieties apkārt, skatieties uz šejieni un lūdzieties, sakiet: "Kungs Jēzu, es ticu."

108 Jūs atceraties, ka Viņš man pateica: "Ja tu panāksi, ka cilvēki tev notic, un tad būsi paties, kad lūgsies." Tas ir noticis viscaur šajā valstī, krustām šķērsām, jau piecpadsmit gadus, un tas ne reizi nav cietis neveiksmi. Tas nevar ciest neveiksmi.

109 Dievs, ir viena lieta, ko Dievs nevar izdarīt, tas ir, ciest neveiksmi. Viņam ir jāpilda Savs Vārds. Es ticu tam. Es tam ticu tāpat kā...vairāk nekā es ticu, ka stāvu šeit, vairāk nekā es ticu, ka esmu šajā ēkā; tā varētu būt mirāža, tas varētu būt sapnis. Savā dvēselē es zinu, ka Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir dzīvs. Un tu, būdams Ābrahāma dzimums, būdams miris Kristū, tu esi Ābrahāma dzimums.

110 Un tā, šeit ir daži kabatlakatiņi. Cilvēkiem, kuri tic, ir bijuši lieli panākumi, to darot. Tagad nolieksim mūsu galvas, kamēr viņi gatavojas, un palūgsim par tiem.

111 Debesu Tēvs, mūs māca Bībele, un šeit ir cilvēki, kas tic, ka katrs Vārds, ko Tu esi pateicis, ir patiesība. Kungs, reizēm viņi svārstās un baksta ar to atslēgu pa slēdzeni, netrāpīdami tajā un skrāpējami, bet viņi tic, ka tā tur ir. Vienkārši ļauj viņiem turpināt bakstīt, viņi to atradīs, jo tā ir tur. Un šī atslēga ir pareizā atslēga: "Ja tu vari ticēt, viss ir iespējams." Kā šobrīd tiek dziedāta jeb spēlēta šī dziesma.

112 Bībelē ir teikts: "No Pāvila ķermeņa tika ņemti sviedrauti un apģērba gabali, un tos sūtīja slimajiem un sirgstošajiem, un nešķīsti gari izgāja no cilvēkiem, un tie tika dziedināti."

113 Lūk, Kungs, mēs zinām, ka svētais Pāvils ir ar Tevi. Bet tas nebija viņš; tas bija Tu, Kungs, Kristus viņā. Viņš teica: “Ne jau es dzīvoju, bet manī dzīvo Kristus.”

114 Un tagad šai paaudzei Tu joprojām esi Kristus šodien, kā Tu biji vakar. Un, kad es lūdzos virs šiem kabatlakatiņiem, pieskaroties tiem, es lūdzu, lai Tu sakauj katru ienaidnieku. Dod viņiem ticību, lai viņi zinātu, ka ienaidnieks ir sakauts.

115 Un reiz Sarkanā jūra, kā mēs tikko runājām, bija nošķīrusi Israēlu no apsolījuma, bet viņi atradās pienākuma postenī. Un kāds rakstnieks teica, ka: “Dievs paskatījās lejup ar dusmīgām acīm, caur to uguns stabu, un jūra nobijās un atvēra savus vārtus, un viņi pārgāja pāri.”

116 Paskaties lejup šovakar caur Jēzus Kristus Asinīm. Un, kad šie kabatlakatiņi tiks uzlikti slimajiem, lai ienaidnieks redz mūsu ticību šovakar, kad mēs lūdzamies par tiem ar šo ticīgo lūgšanu. Un lai ikviens no tiem tiek atbrīvots, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

117 Tagad es vēlos jūsu nedalītu uzmanību. Un tas, kurš ir atbildīgs par šo mikrofonu, lai pagriež to skaļāk. Jo, ja Svētais Gars to darīs... Es nesaku, ka Viņš to darīs.

118 Lūk, ja kāds atnāk un saka jums, ka viņiem ir spēks dziedināt slimos, neticiet tam. Viss spēks ir Kristū. Viņš ir tas Uzvarētājs, nevis jūs un es. Mēs vienkārši pieņemam to, ko Viņš ir izdarījis. Nevienam cilvēkam nav spēka izglābt vai dziedināt.

119 Par katru cilvēku pasaulē tā cena jau ir samaksāta. Tā prasība ir samaksāta. Kā tas notika? “Viņš tika ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, un ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti.” Par tavu dziedināšanu ir samaksāts. Par tavu glābšanu ir samaksāts. Vai tev ir ticība atnākt un pieņemt to? Tas arī viss. Ja tu esi Ābrahāma dzimums, tad tev ir. Dievs apsolīja to. Tevī ir kaut kas, kas saka, ka tas tur ir, un tas ir.

120 Un tā, kas ir dāvana? Vai dāvana ir doties un dziedināt cilvēkus? Nē. Dāvana ir noiet maliņā no ceļa, lai Dievs varētu tevi lietot.

121 Lūk, Viņš apsolīja šo pēdējo zīmi saskaņā ar Jēzus Kristus vārdiem: “Kā tas bija Sodomas dienās, tieši pirms tā nodega.” Ne jau pirms notika citas lietas, kad Lats sludināja Evaņģēliju un tā tālāk; ne jau tas. Bet tieši pirms tā tika sadedzināta, Dievs nonāca cilvēka veidolā un apsēdās kopā ar izredzēto draudzi, ar Ābrahāmu un viņa grupu, kam bija apsolījums.

122 Lūk, atcerieties, to saņem tikai Ābrahāma dzimums. “Vēl mazliet, un pasaule Mani vairs neredzēs,” teica Jēzus. “Jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, jūsos, līdz pasaules galam.”

123 Bet Viņš apsolīja, ka tieši pirms tā Viņš atkal atgriezīsies: “Kā tas bija Sodomā,” paskatieties, ko saņem Sodoma; paskatieties, ko saņem izredzētā draudze, sacīja, “tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” Dievs bija izpausts cilvēka veidolā, kurš, pagriezis Savu muguru pret telti, pateica, ko Sāra darīja telts iekšienē. Ikviens, kas zina, ka tā ir patiesība, paceliet savas rokas. Tieši tā. Lūk, Viņš to apsolīja. Mēs esam beigu laikā. Un tā, atcerieties, tā bija tā pēdējā lieta, kas notika; un pagānu pasaule tika sadedzināta, Sodoma, un uz skatuves uznāca apsolītais dēls. Mēs gaidām apsolīto Dēlu, Dieva Dēlu.

124 Te nu mēs esam. Lai Dievs atver jūsu acis. Es nezinu, ko vēl pateikt. Lai Viņš atver jūsu acis.

125 Tagad, Debesu Tēvs, es esmu tik bezpalīdzīgs, es esmu māla pikucis, ko Tu esi izveidojis un nolīcis šeit. Ak, Dievs, lai man šovakar ir Tava žēlastība un klātbūtne, lai tas varētu būt Tu, lai varētu izmantot šos mazos māla gabaliņus, kuri Tev ir šeit. Lai tie, Kungs, kurus Tu esi aicinājis uz mūžīgo dzīvi, bet kuri varbūt to vēl nav to pieņēmuši, lai viņi ierauga šos apsolījumus. Varbūt viņiem ir mācīts, ka tas bija domāts citai dienai, taču tas ir šeit, Bībelē. Apstiprini to, Kungs. Tāds ir Tavs skaidrojums. Nekas vairāk par to nav vajadzīgs. Ja vien Tu izdarīsi šādi, tad viņi ieraudzīs, ka Vārds ir patiess. Dāvā to, Tēvs. Mēs uzticam sevi Tev.

126 Lai ikviens šeit klātesošais, Kungs, šovakar lieto savu ticību. Lai ikvienam Ābrahāma cilts loceklis caur Jēzu Kristu šovakar ir ticība un lai viņš pieņem Tavu klātbūtni. Un mēs Tevi slavēsim.

Āmen.

127 Un tā, tas ir... Nu, tas ir dīvaini. Es gribu, lai jūs man tagad palīdzat, lūdzieties par mani. Sēdiet ļoti mierīgi, nekustieties apkārt. Sēdiet mierīgi, lūdzieties.

128 Lūk, redziet, tas mainās no evaņģelizācijas uz tādu atslābināšanos, lai Dieva Gars varētu ievest tevi pavisam citā dimensijā.

129 Un tā, šeit stāv šī jaunā... Atnāc šurp nedaudz tuvāk, kundze. Un vienkārši... Tā ir labi, lai man nav jāatkāpjas no šī mikroфона. Saprotiet, es nezinu, kas notiek, saprotiet, un tad reizēm, ziniet... Lūk, vienīgais veids, kā es to uzzinu, tas ir...tas ir mikrofonā, saprotiet, un viņi mēģina to ierakstīt, un es vienkārši nezinu, ko...

130 Un tā, mēs viens otram esam svešinieki. Es tevi nepazīstu, nekad dzīvē neesmu tevi redzējis. Bet tu esi daudz jaunāka par mani. Un mēs droši vien esam dzimuši daudzu jūdžu attālumā un ar lielu gadu starpību. Šī ir mūsu pirmā tikšanās reize. Vai pareizi? Ja tā ir, pacel savu roku, lai klausītāji redzētu. Lūk, viņa ir vienkārši kāda sieviete, kas šeit stāv.

131 Paskatieties, aiznesīsim to uz Rakstiem. Paņemsim Jāņa Evaņģēlija 4. nodaļu. Lai ikviens to izlasa, kad dosieties mājās. Nē, ne tas, ka šī sieviete ir tāda veida sieviete, es nezinu. Un jūs zināt, ka es neesmu Jēzus Kristus. Bet Viņš ir šeit. Tas ir Viņš. Tagad Viņa Gars, svaidot mūs, var atklāt viņas problēmu, kā Viņš izdarīja tai sievietei pie akas. Tā pati lieta.

132 Un tādēļ tā laika priesteri un vadītāji teica: “Šis Cilvēks ir zīlnieks vai velns, Belcebuls.”

133 Tā sieviete sacīja: “Kungs, es redzu, ka Tu esi pravietis. Mēs zinām, ka Mesija nāk, un tā būs Viņa zīme.”

134 Un tā, cik daudzi zina, ka tā ir taisnība? Nu, ja Viņš ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi, vai tā nebūtu Viņa zīme šovakar? Vai Viņš apsolīja, ka tas notiks tieši pirms laika beigām? Tagad paskatīsimies, vai Viņš tur Savu apsolījumu Ābrahāma dzimumam.

135 Lūk, ja kāds šeit domā, ka tas ir nepareizi, atnāciet šurp un izdariat to pašu. Bet, ja tas tā nav, tad nesakiet neko par to. Jums ir šī privilēģija.

136 Tagad, Kristus Vārdā, es ņemu savā kontrolē ikvienu garu Dieva slavai un godam.

137 Man ar tevi būs tikai mirklīti jāparunā, jaunkudz. Tu zini, ka mūsu Kungs runāja ar to sievieti pie akas. Viņš sacīja: “Atnes man dzert.” Ko Viņš darīja?

138 Tagad paskaties, Viņš teica Jāņa Evaņģēlija 5. nodaļā: “Patiesi, patiesi, Es jums saku, Dēls,” tas bija Viņš, ķermenis, “neko nevar darīt pats no Sevis,” tikai to, ko Viņš redzēja Tēvu darām. “Ko Tēvs dara, to Viņš rāda Dēlam. Saprotiet, Es pats no Sevis nevaru darīt neko, bet tikai to, ko redzu Tēvu darām.” Tātad Jēzus nekad neveica nevienu brīnumu, ja Dievs neparādīja to Viņam caur vīziju; nevis pateica Viņam to ausī, bet gan parādīja Viņam. “Ko Es redzu,” nevis dzirdu, “redzu Tēvu darām.” Tieši tas padarīja Viņu par Pravieti, līdzīgu Mozum, kā Mozus sacīja. Lūk, kad Viņš zināja Tēvu... Viņš bija uz...

139 Viņš bija ceļā uz Jēriku, bet Viņam vajadzēja iet cauri Samarijai, un Viņš nonāca pilsētā, ko sauca Zichara. Un tā, jūs redzat, ka samarieši gaidīja Mesiju.

140 Ebreji gaidīja to, un Viņš parādīja viņiem Savu zīmi. Filips, Nātānaēls, Pēteris, tiklīdz viņi ieraudzīja to zīmi, viņi sacīja: “Tu esi Dieva Dēls.”

Tas rabīns sacīja: “Tas Cilvēks ir Belcebuls.”

141 Bet tagad atcerieties, pagāni, mēs, mēs bijām anglosakši, mēs negaidījām nekādu Mesiju. Mēs bijām barbari, romieši un tā tālāk. Mēs negaidījām Mesiju. Viņš nāk tikai pie tiem, kas Viņu gaida.

142 Bet samarieši gaidīja Viņu, tāpēc Viņam bija jāiet caur turieni, caur Samariju. Viņš apsēdās pie tās akas. Tur atnāca jauna meitene, varbūt aptuveni tavā vecumā. Viņa bija sieviete ar sliktu

reputāciju. Es domāju, ka tu esi lasījusi šo stāstu. Un Viņš sacīja: “Sieva, atnes man padzerties!”

143 Viņa sacīja: “Ak, Tev, ebrejam, nav ierasti prasīt ko tādu samarietei.”

144 Viņš sacīja: “Bet, ja tu zinātu, ar ko tu runā, tad tu prasītu Man dzert.”

145 Saruna turpinājās. Visbeidzot Viņš noskaidroja, kāda bija viņas problēma. Vai tu atceries, kāda tā bija? Viņai bija pārāk daudz vīru. Un sacīja: “Ej, pasauc savu vīru un nāc šurp.”

Viņa sacīja: “Man tāda nav.”

146 Sacīja: “Tu pareizi esi sacījusi,” sacīja, “jo tev ir bijuši pieci, un tas, ar kuru tu dzīvo tagad, nav tavs.”

147 Viņa sacīja: “Kungs, es redzu, ka Tu esi pravietis. Mēs zinām, kad Mesija nāks, Viņš mums pateiks šīs lietas.”

Un Viņš sacīja: “Es esmu Viņš.”

148 Viņa atstāja savu ūdens krūku, aizskrēja uz pilsētu un sacīja: “Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, kas pateica man visu, ko es esmu darījusi. Vai tas nav Mesija?” Viņiem nebija bijis pravieša jau simtiem gadu. Un šeit bija Vīrs, kas apgalvoja, ka ir Mesija, un pierādīja, ka ir pravietis, un parādīja Mesijas zīmi.

149 Vai tas liktu tev noticēt tam pašam, ja Viņš izdarītu to pašu, tā kā Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, un ir apsolījis šajos Rakstos, ka Viņš to darīs?

Vai tas liktu noticēt klausītājiem?

150 Tu ciet no nieru slimības. Ja tas ir pareizi, pacel savu roku.

151 Kāpēc man tas vienmēr tiek iemests sejā? Kāds saka: “Viņš to uzminēja.” Es nekad to neesmu minējis.

152 Lūk, viņa ir jauka sieviete. Vai tu man tici? Tagad tu zini, ka tā nebija nekāda uzminēšana. Ļauj man pateikt vēl kaut ko. Tavs vīrs ir ar tevi. Arī viņš cieš. Vai ne? Slims mugurkauls. Tā tas ir. Vai ne? Tu esi atvedusi līdzīgu mazu zēnu. Arī viņš cieš. Tu vēlies, lai par viņu aizlūdz. Viņam ir kaut kādas problēmas ar acīm. Tā tas ir. Tev līdzīgs ir maza meitenīte, viņai ir nieru problēmas tāpat kā tev. Vai pareizi? Tagad jūs visi varat būt veseli, ja jūs ticēsiet. Vai jūs tam ticat? Lai Dievs jūs svētī. Ejiet savu ceļu un esiet veseli.

153 Vai jūs tam ticat? Viņš ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi. Kas tas ir? Ko Viņš cenšas izdarīt? Jums, Ābrahāma dzimums, Viņš rāda jums, ka Viņš nav miris. Es nevaru izdarīt šīs lietas. Viņš nav miris. Bet Viņš ir dzīvs, rāda jums, ka jums ir tiesības ieņemt sava ienaidnieka vārtus. Tam vajadzētu to atrisināt.

154 Šī kundze, atnāc šurp, tikai uz brītiņu. Es domāju, ka mēs esam apmēram viena vecuma. Bet, cik nu man zināms, mēs...mēs viens otram esam svešinieki. Es tevi nepazīstu, un mēs esam svešinieki. Es par tevi neko nezinu. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku, redziet. [Māsa saka: “Tā ir taisnība.”-Tulk.] Vienkārši kāds no viņiem iedeva tev lūgšanu kartīti, un te nu tu esi. Labi. Un tā, ja Kungs Jēzus...

155 Teiksim, ja es varbūt mēģinātu ieņemt brāļa Orala Roberta vai kāda no tiem lielajiem ticības vīriem vietu, es teiktu: “Kundze, kas ar tevi nav kārtībā?”

156 Tu teiktu: “Nu, man ir *tas un tas*.” Lūk, viņš varētu kļūdīties. Saprotat? Es nezinu. Saprotat? Bet, viņš...tu varētu viņam pateikt, kas nav kārtībā.

157 Viņš uzliktu tev rokas, sacītu: “Dievs sūtīja mani lūgties par slimajiem. Vai tu tam tici?” “Jā.” “Slava Dievam! Ej, tici tam.”

158 Tas ir labi. Tas ir labi. Dievs to apsolīja. Bet, redziet, mēs šodien dzīvojam mazliet tālākā dienā par to. Jēzus apsolīja: “Kā tas bija Sodomas dienās. Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet.”

159 Un tā, ja Dievs var pateikt man, kas tu esi bijusi, tu zināsi, vai tā ir taisnība vai nē, Viņš var pateikt tev, kas tu būsi, un, ja tā ir taisnība, tad arī tā būs taisnība.

160 Ja Viņš tev kaut ko pateiks, es nezinu, bet, ja Viņš pateiks man, kāda ir tava problēma, vai tam ticēsiet arī jūs, klausītāji?

161 Man patiešām vajadzētu apstāties. Tā viena reize, tas cilvēks, kas bija šeit pirms brītiņa, tam vajadzētu to apstiprināt. Jēzus izdarīja to tikai vienu reizi. Viņš nekad nedarīja to vēlreiz. Ikviens Zicharā tam noticeja, noticeja tās sievietes liecībai, kad viņa atnāca, pateica viņiem, un viņa bija sieviete ar sliktu slavu. Tikko no platformas aizgāja kristiete, jūs visu priekšā! Āmen. Bet, tā kā ir vēlāks, nekā mēs domājam, lai Tas Kungs turpina pierādīt Sevi, tas lielais, varenais Uzvarētājs, ka Ābrahāma dzimums... Bet kā Ābrahāms, Viņš izdarīja to Ābrahāmam vienu reizi; tad iznīcināja to un izdarīja to vēlreiz. Ābrahāms nemitīgi ticēja Dievam.

162 Tu neesi šeit sevis dēļ. Tu esi šeit kāda cita dēļ, un tā ir kāda kundze. Tā ir tava māsa. Un tā kundze ir aizēnota uz nāvi. Un viņa cieš no diabēta. Un viņa nav no šejienes. Viņa ir no... Viņa ir no Luiziānas, no purvainas vietas. Tas... Un ir vēl viena lieta, lai klausītāji to zinātu. Tev ir ļoti slima meita, kura plāno apmeklēt šo sanākumi, un viņai ir epilepsija. Tā ir taisnība. Tā ir taisnība. Vai ne? Vai tagad tu tici? [Māsa saka: "Jā. Āmen."-Tulk.] Ja tu esi Ābrahāma dzimums, pieņem to un ej, un esi dziedināta Jēzus Kristus Vārdā.

163 Vai jūs tam ticat? Protams. Atcerieties, tas ir Viņa apsolījums. Viņš teica, ka Viņš to darīs. Viņš tur Savu solījumu.

164 Sveicināti! Mēs viens otram esam svešinieki. Es tevi nepazīstu. Bet Dievs tevi pazīst. Vai tu tici, ja Dievs var atklāt man tavu problēmu, tad tu zināsi, ka tai ir jānāk no kāda garīga spēka. Lūk, ir tikai divas lietas, no kurienes tas var nākt, ko tu vari iedomāties. Kad tas notiek, to nevar izskaidrot, jo tas ir fenomens. Un turklāt tas ir paradokss; kaut kas, nu, tas ir nesaprātīgi, tomēr taisnība. Tas būtu paradokss. Un tu zināsi, vai tā ir taisnība vai nē; tu zināsi, vai Viņš tev ir pateicis patiesību.

165 Un tā, atceries, es tevi nepazīstu. Tam ir jābūt Kādam citam, ne man. Ja tu rīkosies kā tie farizeji un teiksi: "Ak, tas ir ļauns gars," tad tev būs tā atlīdzība. Ja tu ticēsi, ka tas ir Kristus, tad tev būs Viņa atlīdzība. Tu vari tam ticēt, jo Viņš apsolīja to šai dienai, un tas nav noticis no tā laika līdz šai dienai. Tas nozīmē, ka šis ir beigu laiks.

166 Ir kāds, kas pastāvīgi parādās tavā priekšā, visu laiku. Tas ir vīrietis ar sirmiem matiem. Tas ir tavs vīrs. Viņš sēž turpat. Viņš cenšas pieņemt savu dziedināšanu, viņu ir aizēnojis vēzis, audzējs, vēzis. Tev ir nieru problēmas, pūšļa problēmas. Jūs esat Litla kungs un kundze. Vai pareizi? [Māsa saka: "Jā."-Tulk.] Ticiet no visas sirds, un esiet dziedināti.

167 "Vai tu nosauci viņiem viņu vārdu?" Nu, protams. Vai tad Jēzus neteica Pēterim: "Tavs vārds ir Sīmanis, Jonas dēls."

168 Šeit ir kāds vīrietis. Mēs viens otram esam svešinieki, ser. Es tevi nepazīstu. Bet tu esi vīrietis, tāpat kā Pēteris, kad viņš atnāca Kunga Jēzus priekšā, mēs esam satikušies. Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? Vai tu tici, ka tas, ko es tev esmu teicis, ir patiesība? [Brālis saka: "Jā, ser. Es ticu, ser."-Tulk.] Ja tu vari tam ticēt! Es, ja es varētu kaut ko izdarīt tavā labā, es to darītu, bet nav nekā, ko es varētu darīt. Viņš to jau ir izdarījis; tas ir tikai kaut kas, lai liktu tev ticēt. Un, saproti, tas nebūtu es. Ja tas būtu es, es darītu visu, ko vien varu tavā labā. Bet Viņš man ir devis dāvanu, un es vienkārši atslābinos Viņa priekšā, un Viņš ir tas, kas runā. Vai tu tam tici? ["Jā."]

169 Vai jūs tam ticat, klausītāji?

170 Es gribēju atrast vīrieti. Tev ir vairākas lietas, kas tev nav kārtībā. Bet viena no tām ir, ka tev ir audzējs uz tavas labās acs. Tā ir tava galvenā problēma. Ir vēl viena lieta, šeit visu laiku parādās kāda sieviete. Tā ir tava sieva. Vai tu tici, ka Dievs var man šeit pateikt, kas kait tavai sievai? Viņas problēma ir mutē. Tie ir viņas zobi. Tā tas ir. Vai tu tici, ka tas pats Jēzus, kurš zināja, kas ir Sīmanis Pēteris, var pateikt man, kas esi tu? [Brālis saka: "Jā."-Tulk.] Vai tas liktu tev ticēt tā pamatīgi?

[“Tieši tā.”] Vai tā būtu? [“Jā.”] Oskars Barnes. [“Pareizi.”] Vai pareizi? Ej pa savu ceļu uz mājām, esi dziedināts.

171 [Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] ...tev svešinieks. Es tevi nepazīstu, bet Dievs tevi pazīst. Vai tu tici, ka Viņš ir spējīgs pateikt man, kāda ir tava problēma? Vai tu ticētu tam no visas sirds? Tava problēma ir tavas rīkles rajonā un tur, tavās krūtīs. Tā ir...tā ir kaulu sairšana. Tev veidojas tādi kā kunkuļi un mezgliņi kaula struktūrā. Pareizi. Tu neesi no šejienes. Tu esi no pilsētas, kurai visapkārt ir apelsīnu birzis. Tā atrodas ielejā, un aiz tās paveras panorāmas skats uz kalniem. Tur ir viesnīca ar nosaukumu “Antlers”. Tā ir San Bernardīno. Lūk, no kurienes tu esi. Brauc atpakaļ, Jēzus Kristus dara tevi veselu, ja tu tam ticēsi.

172 Ir tikai viena lieta, kas var dziedināt vēzi, un tas ir Dievs. Vai tu tici, ka Viņš tevi dziedinās? [Brālis saka: “Protams, ticu.”-Tulk.] Tici tam! Ej, un lai Tas Kungs Dievs dara tevi pilnīgi veselu.

173 Pēdējā laikā tu esi bijusi ārkārt...ārkārtīgi nervoza, ļoti satraukta. Šīs nervozitātes dēļ tavs kuņģis ir nonācis šādā stāvoklī. Tu nevari sagremot ēdienu; tas nonāk atpakaļ mutē. Tev visa mute ir skābē. Vēlās pēcpusdienās tu esi ļoti nogurusi un tā tālāk. Tev kuņģī ir pepsīna čūla. Vai tu tici, ka Jēzus Kristus ir tas, kurš var tev to pateikt? [Māsa saka: “Jā.”-Tulk.] Tad ej un ēd savas vakariņas. Tici no visas sirds, Jēzus Kristus dara tevi veselu.

174 Sveicināti. Daudz kas nav kārtībā. Bet viena no lietām, no kurām tu baidies, ir tā, ka tevi sakropļos artrīts. Bet vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās, darīs tevi veselu no tā? [Māsa saka: “Jā”-Tulk.]

175 Kungs Jēzu, es lūdzu, lai Tu to dāvā manai mātai. Dāvā viņai viņas redzi. Aizvāc no viņas šo sieviešu slimību un dziedini artrītu, Jēzus Vārdā. Āmen.

176 Tagad ej ticot. Viņš to izdarīs, un viss būs labi. Nešaubies, vienkārši turpini iet un ticēt no visas sirds.

177 Sirds slimība ir briesmīga lieta, bet Kristus dziedina sirdi. Vai tu tam tici? [Māsa saka: “Jā.”-Tulk.] Ej, tici tam, un tas viss tiks izdarīts. Tas ir beidzies.

178 Vai tu domā, ka tu tiks sakropļota? Nē, arī es tā nedomāju. Mana doma, artrīts; tā ēna tur, ak, tas ir vēzis. Vai tu tici, ka Viņš to dziedinās? [Māsa saka: “Jā, es ticu.”-Tulk.] Ej, tici tam. Viņš darīs tevi veselu.

179 Tevi tas apgrūtina jau kādu laiciņu, blokāde sirdī. Bet vai tu tici, ka šovakar tas viss beigsies? Ej, tici tam, Jēzus Kristus dara tevi veselu.

180 Jau ilgu laiku tev ir nelielas problēmas sieviešu slimības dēļ. Un vēl tu esi, tev ir grūtības no rītiem piecelties. Tavas ķermeņa daļas ir stīvas. Tu teju vai nevari pastaigāt, līdz kādam laikam pa dienu. Tas ir artrīts. Ej, nešaubies, tev tā vairs nebūs. Vienkārši tici tam no visas sirds.

181 Tev ir vairākas lietas, komplikācijas. Bet tas, kas tevi tik ļoti nomāc, tu arī domā par artrītu, tas ir tas, tas tevi sakropļo. Vai tu tici, ka Viņš padarīs tevi staigājošu un veselu? [Māsa saka: “Jā, ser.”-Tulk.] Ej, tici tam no visas sirds, Jēzus Kristus darīs tevi veselu.

182 Nervoza sirds un artrīts, bet vai tu tici, ka Dievs darīs tevi veselu? Vai tici? Ej, un lai Kungs Jēzus dara tevi veselu.

183 Šis kuņģis pēdējos dažos gados tev pavisam noteikti ir sagādājis daudz nepatīkšanu, vai ne? Vairs tas šādi nebūs. Ej, tici tam. Lai Dievs tevi svētī. Esi dziedināts.

184 Arī tu vari, tavs kuņģis ir dziedināts. Ej, tici no visas sirds. Nešaubies.

185 Tev ir apgrūtināta elpošana, tā astma patiešām tevi nomāc, vai ne? Vai tu tici, ka tagad tas beigsies? [Brālis saka: “Jā.”-Tulk.] Labi, ej un tici tam. Āmen.

186 Aleluja! Vai jūs ticat no visas sirds?

187 Vienu brītiņu. Vai tad jūs tur neredzat to gaismu? Neliela, melnādaina kundze, kas skatās uz

mani, viņa sēž lūk, šeit, viņai ir audzējs kreisajā pusē. Viņai ir nieru problēmas, komplikācijas. Tev bija vairāk ticības. Tev nav jānāk šeit augšā. Tas ir beidzies. Vienkārši tici tam. Āmen. Tici Dievam!

Vai jūs tam ticat?

188 Vai tu tici, māsa, kas sēdi šeit, ka tu pārvarēsi to mugurkaula problēmu? Vai tu tici, ka Viņš darīs tevi veselu? Labi. Tikai nešaubies par to, un tu vari to saņemt, ja tu vienkārši tam ticēsi.

189 Šis vīrietis, kas sēž šeit, skatās uz mani, viņš cieš no prostatas problēmām, ceļas naktīs un tamlīdzīgi. Vai tu tici, ser? Tad tas beigsies, ja tu tam tici.

190 Šeit sēž melnādains vīrietis, lūk, šeit, skatās uz mani. Viņš sirgst ar epilepsiju. Turklāt viņš meklē Svētā Gara kristību. Piecelies kājās, ser, pieņem savu dziedināšanu. Lai Dievs dod tev Svētā Gara kristību. Āmen.

191 Turpat tev tuvumā sēž bērns, lūk, tur, kuram arī ir epilepsija, šķiet, ka viņš zaudē samaņu lēkmēs, viņš sēž, lūk, tur, tajā otrā pusē. Vai tu tici, ka Dievs darīs šo bērnu veselu? Vai tu tici no visas sirds? Tad Dievs dziedinās šo bērnu.

192 Vai jūs ticat, ikviens no jums? Vai tad Viņš...vai Viņš tik tiešām nav Ābrahāma karaliskais dzimums? Vai tad Viņš nav tas varenais Uzvarētājs? Vai Viņš apsoliņa, ka jūs varēsiet iemantot ienaidnieka vārtus?

193 Cik daudzi no jums ir sasaistīti, jūt ienaidnieka spiedienu? Paceliet rokas, tie, kas jūt ienaidnieka spiedienu, un jūs esat Ābrahāma dzimums, paceliet savas rokas *šādā* veidā. Sakiet: "Brāli Branham, man traucē nervozitāte." Ak, tāda ir apmēram astoņdesmit procentiem no jums. Teiksim, es... Tagad tas ir tik biezs, visa sanāksme ir kļuvusi kā liels balts mākonis, tas teju vai mani apžilbina, tur, kur atrodaties jūs.

194 Vai tad jūs neredzat, ka šeit, uz šīs platformas un tur zālē, kur bija divdesmit vai varbūt trīsdesmit gadījumi, ka Dievs nevar ciest neveiksmi? Tas ir Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tad kāpēc jūs, katrs Ābrahāma dzimums, kāpēc jūs tagad neņemat to atslēgu? Tas lielais Uzvarētājs, kurš uzvarēja to jūsu labā, ir šeit. Viņš ir pierādījis, ka ir šeit. Vai jūs Viņam ticat?

195 Tad paņemiet savu ticības atslēgu, izstiepiet augšup savas rokas un sakiet: "Jēzu Kristu, tagad es ticu, lai saņemtu savu dziedināšanu." Piecelieties kājās. Paceliet savas rokas, atslēdziet tagad savu ticību. "Es ticu, Kungs Jēzu. Es ticu tieši tagad."

196 Tagad uzlieciet rokas viens otram. Uzlieciet rokas cits citam, uz cita Ābrahāma dzimuma. Tagad lūdzieties par to cilvēku. Uzlieciet viņiem savas rokas. Jēzus teica: "Šīs zīmes sekos tiem, kas tic. Ja viņi uzliks savas rokas slimajiem, tie atveseļosies."

197 Sātan, tu esi zaudējis šo cīņu. Jēzus Kristus Vārdā, izej no šejienes un atlaid šos cilvēkus, Dieva slavai.

PATRIARHS ĀBRAHĀMS

(The Patriarch Abraham)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 7. februārī Beikersfildā, Kalifornijas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0207 ilgst 1 stundu un 4 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.